

Duyên-Lãng Hà Ti n Nh t

b III. V n Đ Không Ph i D

Mu n hòa h p thì ph i có hòa gi i tr c đã. Hòa gi i là vi c gi i quy t êm đ p nh ng b t hòa gi a hai ng i hay hai bên tranh ch p. Câu h i đ t ra là trong v n đ HHHG hay b u c đ đ ng t i VN có nh ng b t hòa gi c n ph i gi i quy t?

Cu c chi n tranh VN chính th c k t thúc vào ngày 30-4-1975 khi ông D ng Văn Minh soạn đ t quy n t ng th ng VNCH tuyên b đ u hàng CS Hàn i. Cách th c ch m đ t chi n tranh này đ c mô t r t đúng qua câu ng i ta th ng nói “đ c làm vua, thua làm gi c”. Ng i mi n Nam thua tr n b dán cái đ u n ch “Ng y” trên trán c m th y còn t i nh c h n ch “gi c” r t nhi u. Đ y là v m t tâm lý tình c m. Trong th c t đ i s ng, nhà c a, đ t đai, tài s n c a nh ng k thua tr n b c p đ t h u nh ch ng còn gì, thân ph n con ng i tr thành nô l h c tù đ y. Đ y là ý nghĩa r t ph n bi n c a cái chiêu bài gi i là “gi i phóng” c a nh ng k chi n th ng. Th gi i mù lòa n ng nhi t v tay hoan hô cái màn o thu t đó.

33 năm sau cũng ngày 30-4 m i có đ c m t ng i CS là ông Bùi Tín tuyên b cho m i ng i bi t s th t, tuy tr nh ng có v n còn h n không: “Hôm nay tôi s n sàng nói to cho m i ng i nghe rõ: đ t n c Vi t nam ta sau ngày 30-4-1975 không h đ c gi i phóng, cũng không h đ c th ng nh t.” Có th ông Bùi Tín đang c g ng v t qua chính mình, nh ng còn 3 tri u đ ng viên CS khác? Cũng nên ghi nh n đ đây s can đ m c a ông Bùi Tín. Nh ng t duy và hành đ ng c a ông Bùi Tín cũng ch a đ t t i m c đ yêu c u c a s hòa gi i gi a hai bên Qu c/C ng. V l i ông Bùi Tín ch là m t cá nhân, m t cá nhân đã b lo i ra kh i gu ng máy c m quy n. 33 năm sau khi cu c chi n k t thúc, ng i ta m i th y rõ k th ng đã đ t đ c t t c tr ra cái Chính-Nghĩa c a vi c h xua quân chi m mi n Nam, còn ng i thua ph i m t t t c ch còn l i cái Lý-T ng trong công cu c ch ng l i b n chi m đóng, và cái Danh-D c a nh ng con ng i mu n làm ng i. Càng ngày ng i VN Qu c Gia càng ng ng cao đ u và hãnh di n v đ i u đó.

CS vào Saigon là b t đ u con đ ng đi xu ng c a chúng. Hi n nay, con đ ng t t y u đ s ng còn là đ ng CS ph i ch p nh n th ch đ a nguyên đ đ ng, nh ng h ph i th c hi n t ng b c l t xác sau đây thì m i có hòa gi i th c. Tr c h t là c n xác đ nh th đ ng trong c ng đ ng dân t c, vì đó là nguyên t c. Th hai, tr l i các quy n công dân cho dân t c VN và danh đ cho nh ng ng i b lãng nh c. Đây là v n đ quy n l i và danh đ. Và cu i cùng, đ p đ th n t ng H Chí Minh và v t b đ i nh ng v ng hào quang gi t ng ch ng Pháp, ch ng M đem l i đ c l p th ng nh t cho Dân T c, gi i phóng mi n Nam. Nh ng cu c chi n này thi u lý do chính đáng, phí ph m x ng máu đ ng bào, và t t nhiên không có chính nghĩa.

1. Xác Đ nh Th Đ ng - Đ ng CSVN ph i xác đ nh rõ th đ ng c a h trong c ng đ ng dân t c. Đây là v n đ nguyên t c.

T Thanh Niên b bên Pháp c a Nguy n Ái Qu c (t c H Chí Minh) s ra ngày 20-12-1926

viết: "Chỗ nghĩa ái quốc là một đũa nguy hiểm", và "Giai cấp vô sản không có tư tưởng". Tờ Ngục i Cùng Khó (Le Paria) cũng của Nguyễn Ái Quốc, năm 1931 xác định lối viết cách rõ ràng hơn: "Vô sản Đông Dương không có tư tưởng". Qua hai bài báo, người CS đã phê phán n 2 yếu tố căn bản liên hệ giữa con người và đất nước là tư tưởng của mình và lòng yêu nước. Chẳng hạn, không biết bao nhiêu sách vở, bao nhiêu bài viết ngày nay đổ đốn là số liệu cho biết đảng CSVN là một chi bộ của Đ. Tam Quốc T. CS, và Hồ chí Minh là một cán bộ của tổ chức quốc tế này. Chính HCM khi còn mang tên Nguyễn Ái Quốc đã tuyên bố: "Nhìn chung thế của Quốc T. CS giữa quy luật vận động cách mạng nước ta, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ" Nhìn thế người CS lý thuyết cách gì để nắm quyền cai trị đất nước khi họ tự nhận mình vô tư tưởng? Và làm quy định pháp luật cho ai khi họ phê phán chỗ nghĩa ái quốc? Họ phê phán tư tưởng của là phê phán tư tưởng công dân của mình. Vậy họ có còn là thành phần trong công đảng dân tộc không? Họ có còn là công dân của nước VN không? Nếu người CS không xác định rõ vận động này, thì tất nhiên viết đất ra vận động hoà giải giữa đảng CS với nhân dân VN rõ ràng là một chuyện tào lao phi lý.

Một chuyện quan trọng khác nữa mà đảng CSVN cũng cần phải làm sáng tỏ trước khi bắt tay nói chuyện hoà giải. Đó là việc họ phải phê bình công khai cho nhân dân VN biết nội dung toàn bộ các bản Hiệp ước và biên giới và v lãnh h mà họ đã âm thầm ký kết với đảng CS Trung Quốc. Đã lâu, vì nhân dân Vietnam không được cho biết nội dung các Hiệp ước này nên d luận nghi ngờ và gán tội cho là đảng CSVN bán nước. Đảng CS cần minh bạch chuyện quan trọng này với nhân dân. Họ có quy định biên giới. Số phán xét là quy định của cả đảng bào N nhân dân Vietnam nhận định như thế đất đai và họ phải của T. Quốc vô c đảng hi cho ngoi bang thì đảng CS khó tránh khỏi cái tội bán nước. Nếu đảng CS đã thế số phải bán nước thì việc đất ra vận động hoà giải không còn cần thiết nữa. Nhân dân Vietnam nhận quy định không dung thứ cho bất cứ ai phạm tội bán nước. Kể bán nước, kể đảng lừa bán nước, và nhng kể đảng chung hàng ngũ với nhng kể bán nước đều là bán nước cả. Nh vậy, thay vì đất ra vận động hoà giải, giữa quy định tội phạm bán nước như thế nào tùy thuộc thẩm quyền của công luận, của luật pháp quốc gia, và của lịch sử sau này.

2. Trách Lỗi Danh Dự Và Các Quy định Công Dân - Đảng CSVN phải trả các quy định do căn bản lối cho nhân dân VN và danh dự cho nhng người bị lăng nhục. Đây là vận động quy định lối và danh dự.

Khi chiếm đất của miền Nam, CS gom chung tất cả miền thành phần dân tộc tại miền Nam vào một giới gọi là "Ngục". Rồi họ đó phân ra thành ngục quân, ngục quy, và dân ngục. Đó là một số lăng nhục đầu tiên và tội họ nhận h sâu trong tâm thức miền người dân miền Nam không phải là CS. Với thế này cho đến bây giờ vẫn còn r máu tươi hàng ngày. Nếu thế tâm hoà giải, đảng CS cần phải tội thì u nói lên một lối xin lối công khai với nhân dân miền Nam. Người CS tự hào với tinh thần yêu nước của họ thế nào là quy định của họ, nhng họ không thể phê phán lòng yêu nước của nhân dân miền Nam. Người miền Nam yêu nước theo đảng họ và cung cách riêng của người miền Nam. Chẳng Nghĩa Xã Hội không phải là di sản Vietnam. Do đó người miền Nam không yêu thích Chẳng Nghĩa Xã Hội tuy thế không có nghĩa là họ không yêu nước.

Riêng thế với đảng bào tự nhận, không có ai dù yêu nước đến đâu, muốn trả xây dựng đất nước với thân phần của một tên ma cô, hay đĩ đĩ m, hay cởn bã xã hội, nhng danh từ kh mà Phạm Văn Đồng, thế thế ng của chế CS liêng theo sau lối nhng người chỉ y trả ch

đ b o tàn này. Tr v giúp n c v i thân ph n đó không khác gì h n là tr v nh m t tên đ y t b y t s ă n n h i l i van xin s tha th c a CS. n u mu n hoà gi i th c s , đ ng CS cũng ph i công khai xin l i c ng đ ng t n n t i h i ngo i và rút l i nh ng l i l thô b và vô giáo đ c kia. Không th khi gi n đ ghét b thì ch i b i là ma cô, đ đ m. R i khi c n đ n thì l i đ gi ng b đ là khúc ru t ngàn đ m. Mu n nói chuy n t t mà xu ng n c h c p nh v y xem ra n ng mùi và l m gi ng l m. Đ ng CSVN nên bi t đ u đó, b nh ng gi ng đ u đ u cáng đó đ m i mong nói chuy n hoà gi i đ c.

Không c n ph i bi n ch ng, s th t hi n nhiên là ch đ Xã H i Ch Nghĩa VN là nguyên nhân làm cho nhân dân VN ph i l m than đối kh , sinh linh đ thán, lòng ng i ly tán, kinh t t t h u m t đ nh h ng, xã h i băng ho i, đ t n c m t ch nguy n, ngo i bang xâm l n vv. Đ ng CS ph i thành kh n t ki m đ m đ th y r ng vi c h t ý áp đ t ch nghĩa CS lên trên dân t c VN là hoàn toàn sai l m. Do đó h ph i tr l i các quy n t do và dân ch l i cho ng i dân. Nh ng vi c đ ng CS c n ph i làm là:

- T c kh c và vô đ u ki n tr t do cho nh ng tù nhân l ng tâm và tù nhân chính tr .
- Tr l i các quy n t do cho dân chúng, tr c h t là quy n t do ngôn lu n và truy n thông báo chí, t do l p h i và h i h p, t do tôn giáo.
- Gi i tán Qu c H i, bãi b Hi n Pháp và các lu t l mang tính ch t đàn áp và k m k p.
- Gi i tán các t ch c và đoàn th công c dùng đ đàn áp nhân dân nh công an, dân phòng, du kích, các đ n v c đ ng t nh, huy n, M t Tr n T Qu c và các t ch c ngo i vi c a M t Tr n vv. Đ u ki n này c n thi hành tri t đ ti n t i m t cu c b u c th c s t do và công b ng.

3. Đ p Đ Th n T ng Và V t B Hào Quang Gi T ng- Đ p đ th n t ng H Chí Minh và v t b đ nh ng v ng hào quang gi t ng ch ng Pháp, ch ng M đ m l i đ c l p th ng nh t cho Dân T c, gi i phóng mi n Nam. Nh ng cu c chi n này không có lý do chính đáng, t n kém x ng máu, và càng không có chính nghĩa.

Có hai tr ng ai l n nh t mà ng i CS ph i v t qua n u h thành tâm tìm đ n con đ ng hoà gi i Dân T c. Th nh t là th n t ng H Chí Minh (HCM), và th hai là lòng t hào c a ng i CS v công lao đ m l i đ c l p cho T Qu c, gi i phóng mi n Nam. Đây là chuy n gai góc nh t, vì ng i CS và ng i Qu c Gia nhìn nh ng v n đ trên đ i các quan đ m chính tr khác nhau và theo nh ng góc đ khác nhau. C hai bên đ u t hào v tinh th n yêu n c, nh ng lòng yêu n c c a ng i CS ch là cái áo khoác ngoài l o l t đ che đ u cái thân ph n nô l bên trong c a ng i m c nó. Do đó có nh ng nh n th c khác nhau, và có nh ng đánh giá khác nhau. Tuy nhiên s th c v n là s th c. Dù sao cũng ch có m t s th c khách quan không có gì làm thay đ i đ c. H Chí Minh có ph i là ng i yêu n c không, và đ ng CSVN có gi i phóng dân t c kh i ách th c dân không thì chuy n v n còn đó, l ch s đ ng tr l i, và th c t cũng đ ng tr l i. C n c vào nh ng s th t khách quan và nh ng b ng ch ng không th ph nh n mà các nhà vi t s , các nhà biên kh o đã phanh phui, chúng ta th y r ng HCM không ph i là m t ng i yêu n c và các cu c chi n ch ng Pháp, ch ng M do H và đ ng CS lãnh đ o th t s không c n thi t và còn đ a đ t n c đ n ch suy vong nh ngày nay.

3.1 Th n T ng H Chí Minh

Th n t ng HCM là n n móng ch đ CS xây trên đó. N n móng s p, ch đ s p theo. CS hi u r t rõ đi u đó nên chúng c tình t o ra nh ng huy n tho i v HCM. Chúng tô v H là cha già dân t c, m t con ng i yêu n c th ng dân, c đ i hi n thân cho t qu c. R i t đó đ ra nào là t t ng HCM, đ o đ c HCM v.v. M ng còn đ u kín c a cu c đ i H có th còn l n h n m ng đã đ c ph i ra ánh sáng. Ti u s H do đ ng CSVN vi t ra và m t s sách v do ng i ngo i qu c biên kh o mô t H là m t ông thánh trong l i s ng, và là v anh hùng c a dân t c. HCM đúng th c là m t con ng i c a huy n tho i, nh ng cũng là c a đ i trá. Con ng i th n thánh này đang t t b l t m t n .

Ch ng ai bi t rõ thân th H. Đ i khái đ c bi t là H sinh t i làng Hoàng Trù quê m là bà Hoàng th Loan, l n lên t i quê cha làng Kim Liên, huy n Nam Đàn, t nh Ngh An. H mang nhi u ngày sinh khác nhau. Tên th t c a H là **Nguy n Sinh Cung** sau đ i là **Nguy n T t Thành**

, con c a m t viên th ký B L tri u đình Hu là Nguy n Sinh S c. Th nh ng trong su t cu c đ i, H có t i trên 100 tên và bí danh khác nhau. Ngay cái tên H Chí Minh cũng là m t huy n tho i. Có tài li u vi t r ng HCM là tên hi u c a c H H c Lãm H ăn c p đ xài. Nh ng cũng có tài li u vi t r ng HCM là tên trên căn c c c a m t gã ăn mày homeless, t c vô thân, ng i T u. Ng i ăn mày ch t, Nguy n T t Thành ăn c p đ c t m th căn c c c a ông ta r i mang tên ông ta luôn. Ngày x a n n xài căn c c l u bên T u r t th nh hành. Cái hào quang cách m ng, c u n c đã che l p đi b n tính gian ác, đ i trá, l u manh, b p b m và nh ng t i ác c a H . H sang Pháp là đ xin vào h c tr ng Thu c Đ a ra làm quan ch không ph i bôn ba tìm đ ng c u n c. H ăn c p th v n c a ng i khác, vi t sách đ t ca t ng mình, bán c Phan B i Châu cho Pháp, làm m t báo viên cho m t thám Pháp, Nga, và M . H là cán b ăn l ng c a đ ng CS Liên Xô. H ra l nh gi t bà Cát Thanh Long, ng i đàn bà đã hy sinh r t nhi u cho H và cho đ ng CS. Có th nói H đi đ n đâu là l ng g t tình c m ph n đ n đó. Pháp H l y v đ m. Sang Liên Xô H c p v c a đ ng chí là Nguy n Th Minh Khai. Qua Trung Hoa H l y v T u. V H n i Cô Nông th Xuân v i H m t th i gian có con r i b H ra l nh th tiêu. Ít n a H có hai đ a con r i nh ng không đ c th a nh n là

Nguy n T t Trung

và

Nông Đ c M nh

. Chuy n v đ i t c a H thì nhi u l m, có tài li u đảng hoàng, không sao k cho h t đ c. Xin trích đ n tài li u H vi t đ n xin h c tr ng Thu c Đ a làm b ng ch ng. Tài li u b ng ti ng Pháp đ c đ ch sang ti ng Vi t:

Marseille ngày 15 tháng 9, 1911

□

Kính g i T ng Th ng C ng Hoà Pháp

□

Tôi hân h nh th nh c u Ng ài vui lòng cho tôi đ c ân đ c vào theo h c Tr ng Thu c Đ i v i t cách n i trú.

H n nay, tôi làm công cho hãng Chargeurs Réunis Amiral Latouche Tréville đ sinh s ng.

Tôi hoàn toàn túng qu n và ham mu n đ c h c hành. Tôi c ao tr nên h u ích cho n c Pháp trong t ng quan đ i v i đ ng bào tôi, đ ng th i có th giúp đ ng bào tôi h ng nh ng l i ích c a h c v n.

Tôi sinh đ t i Ngh An, Trung K.

Trong khi ch đ i m t s tr l i mà tôi hy v ng là thu n l i cho tôi, T ng Th ng hã nh n n i đây lòng b t n tr c c a tôi.

Nguy n T t Thành,

Lá th trên cho th y HCM vì gia đình túng qu n ph i bốn ba x ng i đ tìm k sinh nhai ch không ph i đi tìm đ ng c u n c. Xin h c tr ng Thu c Đ a đ ra làm quan cho Pháp là m c đích c a H . M t th n t ng nh v y mà đ ng CSVN hô hào toàn dân h c t p đ o đ c c a h n? Còn gì m a mai h n! Đ o đ c H nh th . y v y mà c n c ta trong m i nhà ph i đ t nh H trên c bàn th t tiên. C n c b b p. Bao nhiêu th h VN b b p! Dân t c VN đã tr ng thành và đang s ng trong th i đ i vẫn minh “dot com” không th đ b l a b p nh con nít mãi n a.

3.2 Hào Quang Gi T ng

Hi n nay đa s cán b CSVN có th đã bi t rõ b n ch t gian ác, l u manh c a H , nh ng h v n ng ng m H v tinh th n yêu n c và công lao H đã hi n dâng cho T Qu c. Đi u này đã tr thành đ c tin không có gì lay chuy n n i đ i v i ng i CS nên khó t y xóa đ c. Ch ng th mà ông Tr n Anh Kim, m t ng i có tên tu i trong gi i tranh đ u cho dân ch i trong n c v n đánh giá H có 9 công 1 t i đ i v i đ t n c. Công c a H cũng k là công c a đ ng b i vì H và đ ng CS là hai th c th không th tách r i nhau. Nh ng công lao này t o nên hào quang cho đ ng, cũng là cho t t c m i đ ng viên. V m t này H m i chính là th n t ng c a ng i cán b CSVN. Tuy nhiên, v i nh ng khám phá v H , hi n nay b t c ng i VN nào h i ngo i cũng có th đ dàng đánh tan nh ng huy n tho i v m t này c a HCM.

Tr c h t HCM không ph i là ng i yêu n c. N u H yêu n c, H đã không bán c Phan B i Châu cho Pháp. N u H yêu n c, H đã không giàn đ ng t n tu ng gi t TT Ngô Đình Di m vì chính H cũng đã ph i nhìn nh n “Ngô Đình Di m là ng i yêu n c theo cách th c c a ông ta”. H còn ra l nh gi t ho c th tiêu nhi u nhà ái qu c khác. N u yêu n c, H đã không ký Hi p c S B 03-3-1946 đ m i Pháp tr l i VN và sau đó ngày 19-5 long tr ng đón ti p quân đ i Pháp vào Hàn i. T Le Paria (Ng i Cùng Kh) c a H vi t “Vô s n Đông D ng không có t qu c”. C th đ i đây là bút tích c a H ch ng t H là tay sai c a Liên Sô. Tài li u b ng ti ng Nga đ c đ ch sang ti ng Vi t:

.Đ ng chí Stalin kính m n !

□

Tôi g i cho đ ng chí đ án c i cách ru ng đ t c a Đ ng Lao Đ ng Vi t Nam. Đ án này tôi đã hoàn thành v i s giúp đ c a 2 đ ng chí Liu Shaoshi và Van Szia-Sian. Đ ng đ ng chí tìm hi u và đ a ra ch th v đ án này.

G i t i đ ng chí l i chào c ng s n

H Chí Minh

31-10-1952

M t ng i đã mạnh tâm bán c Phan B i Châu cho Pháp, ký Hi p Đ nh m i Pháp tr l i VN,

Vấn đề HÒA-HỢP và HÒA-GIỚI (3)

Tác Giả: Bai An Tran

Chúa Nhật, 28 Tháng 9 Năm 2008 09:56

rồi lại chúng Pháp vì lòng yêu nước, đi vào đó không nghĩ chỉ lý làm sao? Chúng ta có thể gì thích chuyên ngành lý này bằng cách đổ tội nước Pháp vào bài cũ như thế gì sau thế chiến, đừng thế xét tội chúng quan gia Pháp với các thuộc địa của Pháp vào lúc đó.

Có hai số kiện quan trọng sau Thế Chiến II cần lưu ý. Một là Phong Trào Dân Tộc Tự Quyết trên thế giới dâng cao, đổ tội nước Pháp và nước Anh. Và hai là nước Pháp đã khuất phục sau chiến tranh. Thế này tội quan trọng 3 giữa Pháp, Algeria và VN làm các số lý luận thì số nhìn ra vấn đề. Algeria và VN đều là thuộc địa của Pháp. So với VN, Algeria lý tưởng hơn rất nhiều cho nước Pháp chỉ làm thuộc địa. Algeria rộng gấp gần 8 lần nước VN nhưng lại không đông dân bằng VN. Thế ra chỉ có Nam Kỳ mới là thuộc địa của Pháp. Nam Kỳ là vùng đất nông nghiệp trong khi Algeria cũng có ngành canh tác bao la trồng bông, lúa mì và cây olive. Để biết Algeria lại có mỏ dầu đã được khai thác.

Thành phố Alger của Algeria chỉ cách hải cảng Marseille của Pháp chỉ vài giờ bay Trung Hải khoảng 600 hải lý, rất tiện lợi cho đường hàng không và đường biển, đường đi lại hơn cả Alaska và nước Anh mainland hiện nay. Trong khi đó thì nước Pháp thì VN phải đi nửa vòng trái đất. Một mình ngon ngon hơn hẳn như thế, theo Olivier LeCour Grandmaison, số gia Pháp, GS môn Chính Trị thì đây là nước Evry-Val d'Essonne, nước Pháp đã phải thi hành chính sách diệt chủng để với người Algerian và biển xanh này thành một phần thống nhất của nước Pháp (The French pursued a policy of extermination against the Algerian and made Algeria an integral part of France - Coloniser, Exterminer-Sur La Guerre et l'Etat Colonial, 2005).

Sau Thế Chiến II, De Gaulle ý thức rằng chính sách thuộc địa đã đến hồi cáo chung. Ông trở về lập lại cho người Algerian. Nói chung, với các thuộc địa cũ, nước Pháp thừa hiểu rằng họ không thể áp đặt trên họ chính sách đô hộ thuộc địa, mà chỉ cần ý làm sao gì để các quy định kinh tế và văn hóa mà thôi. Bởi thế thế mới hiểu được rằng nước Pháp không có lý do gì trở lại chiếm VN làm thuộc địa một lần nữa. Vào ngày 05-6-1948 qua Hiệp ước Vịnh Hạ Long, nước Pháp đã trao trả độc lập cho Hoàng Đế Bảo Đại rồi. Sự thật rõ ràng là vì nước Pháp trao trả độc lập VN vào tay vua Bảo Đại chỉ không cho HCM nên họ mới chiếm Pháp. Tuy nhiên cũng chưa đúng hẳn. Như trên chúng tôi đã phân tích, cao trào Dân Tộc Tự Quyết trên thế giới lúc bấy giờ lên rất cao, họ biết chắc chắn Pháp không thể nào nuốt trôi VN, nhưng Y vấn phát động cuộc chiến của Pháp vì một lý do thật kín và rất quan trọng khác. Đó là với họ và đảng CS, chúng Pháp chỉ là "Địch". Tiêu diệt các đảng phái quốc gia và những nhà ái quốc để lập mới chính là "Địch" của cuộc chiến. Chúng Pháp, họ chỉ là có ý muốn cái áo chính nghĩa đưa họ đến dân tộc vào cho màn tiêu diệt người quốc gia mà thôi.

Sau này cũng vậy nên thế, họ và đảng CSVN muốn chiêu bài chúng Mổ để chiếm miền Nam. Khi CS phát động cuộc xâm lăng, miền Nam là một nước Cộng hòa độc lập có chủ quyền, được nhiều nước trên thế giới công nhận và thiếp lập bang giao. Người lãnh đạo miền Nam là một nhà ái quốc chân chính được thế giới kính trọng, luôn nhận quy định từ chính Mổ đem quân vào giúp. Họ biết rằng có xúi bẩy bên cán bộ miền Nam nào cũng không thể đổ tội chính phủ VNCH. Xua quân miền Bắc vô thì rõ ràng là xâm lăng. Vì thế CS bắt buộc phải đảng thành lập bên có lập lang bằng cách lập công ty với Mổ muốn bàn tay của một nhóm Phạt Giáo sư học TT Ngô Đình Diệm. TT Diệm bắt giữ, Mổ rồi vào bẫy của VGCS đem quân vào VN theo lý do để CS miền Bắc xua quân tràn xuống miền Nam. chiến tranh giữa là chúng Mổ của nước VGCS, chúng Mổ cũng vậy nên thế là Diệm, xâm lược miền Nam mới là Địch của

Vấn đề HÒA-HỢP và HÒA-GIỚI (3)

Tác Giả: Bai An Tran

Chúa Nhật, 28 Tháng 9 Năm 2008 09:56

cuộc chiến. Chiêu bài chiến lược của nước cũng là cái áo chính nghĩa của CS vào để thực hiện tham vọng. Không có cái chiêu bài này CS không có lý do xâm lăng miền Nam.

Vấn đề đã rõ ràng, nhưng người CS không nhận thức được điều đó. Họ vẫn coi hai cuộc chiến tranh là có chính nghĩa, và do đó đi với họ việc đưa CS cai trị đất nước là chính đáng. Có hai lý do khiến người CS không thoát khỏi cái hào quang chiến lược Pháp chiến lược M. Thứ nhất là lòng tự hào và tinh thần yêu nước và thứ hai là những quy định và luật chặt chẽ được đưa ra sau khi chiến tranh chấm dứt. Những người đã hy sinh cả tuổi thanh xuân. Có những cán binh năm sáu chục tuổi đưa vào sinh ra tử trong suốt hai cuộc chiến. Họ tự hào là đã chiến đấu cho Tự Quốc gia vì họ không thể tưởng tượng được rằng họ đã bỏ đi CS là đúng. Còn sống sót được, họ ôm lấy sự tự hào đó. Đảng CS nhờ sự hỗ trợ của Đuôi M, Đuôi Pháp thực hiện Tự Quốc gia là công lao của họ. Bây giờ nếu bỏ họ phải vượt cái hào quang đó đi thì họ chiến lược còn lại được cái gì. Họ không dễ dàng chấp nhận mình trở thành trùn trũi. Họ không thể phủ nhận được chính mình, kể cả những người được gọi là phần tử. Họ nếm trên thực tế công lao đó của họ cũng đã được đưa ra bù. Tất cả mọi đảng viên đưa được đảng để lại sau chiến tranh. Lập trường đang quy định thì nếm các chức vụ béo bở trong guồng máy cai trị. Những cán bộ lão thành đưa được cung cấp nhà cửa, lương hưu, và những tiền nghỉ sinh sống hàng ngày đầy đủ. Con cái của họ bỏ đi có công ăn việc làm tốt. Những quy định và luật chặt chẽ kia đánh đập những máu mủi có được thì làm sao mà bỏ.

Nói tóm lại, việc khó nhất trong vấn đề HHHG là làm thế nào cho người CS hiểu được rằng họ đã bỏ HCM và đưa CS là đúng. Cái hào quang dành cho tập dân tộc, chiến lược Tự Quốc gia là hào quang của họ. Họ cần nhìn vào sự thật: HCM là một tên bán nước và đưa CS là một tập đoàn lính đánh thuê cho ngoại bang, thực tế kia là Liên Xô, bây giờ là Hán tộc.

(còn tiếp)

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhứt